

des uden for forsvarsbudgettet, hvilket vil sige, at forsvaret skal tilføres yderligere ressourcer.

Jeg har ikke de beregninger, men dem vil vi selvfølgelig bede om i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Men for mig ser det ud, som om vi allerede med de igangværende operationer og nu med Vestsaharaoperationen lagt oveni må nærme os loftet for det beløb, der blev afsat i forsvarsforliget.

Med andre ord vil alle de penge, der blev afsat til fredsbevarende operationer, formentlig være anvendt, og det betyder, at hvis der senere i år eller næste år måtte melde sig et behov for dansk deltagelse i yderligere fredsbevarende operationer, kræver det, at finansministeren hiver sit checkhæfte eller måske snarere sit Dankort frem.

Og set i det lys kan man så spørge, om regeringen med sit tilsagn om deltagelse i Vestsaharaoperationen har forudset, at vi nu nærmer os grænsen for, hvad der er afsat i forsvarsforliget, og at yderligere deltagelse vil kræve tilførsel af yderligere ressourcer til forsvarsbudgettet.

Det andet punkt, som jeg godt vil fremhæve, er tidsplanen for udsendelsen af styrken. For når jeg læser forslaget bemærkninger, synes jeg som sagt, at tidsplanen virker noget gængende, og det finder jeg ikke særlig tilfredsstillende.

Ifølge FN's tidsplan skulle deployering af styrken finde sted i løbet af maj/juni i år med en forventet indsatsperiode på ca. 8 måneder. Men vi må forudse, at det danske kontingent skal have tid til at blive opbygget og også til at forberede sig i området, bl.a. på grund af de klimatiske forhold. Og da det må forventes, at valget i Vestsahara holdes omkring juletid, betyder det, at styrken skulle kunne vende tilbage efter afsluttet mission senest i løbet af første kvartal af 1999. Men som forslaget er formuleret, synes det jo ikke på nogen måde at være sikkert – det siges i hvert fald ikke klart – og derfor vil jeg godt understrege følgende:

Det Konservative Folkeparti er ikke indstillet på, at der i en langvarig periode skal opretholdes et kontingent på over 100 mand i Vestsahara, og det vil vi gerne have nogle fastere garantier for i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Og så vil vi – sådan som også Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, var inde på – understrege, at det er godt, at regeringen naturligvis, som loven også foreskriver, er indstillet på at drøfte denne sag med Det Udenrigspolitiske Nævn. Men da det i forsvarsforliget er

præciseret, at forsvarets deltagelse i løsningen af disse opgaver forelægges forsvarsforligspartierne, må vi gå ud fra, at det er også er i denne kreds, spørgsmålet drøftes og videreføres, især hvis der sker udsving i forhold til det, der er forudsat i beslutningsforslaget.

Vi er enige i regeringens synspunkter om en aktiv indsats både i NATO og i OSCE og her altså i FN-regi, men vi finder også, at der skal prioriteres og være god overensstemmelse med forsvarets ressourcer både personelmæssigt og økonomisk.

Og så skal jeg i øvrigt oplyse, at CD's ordfører, hr. Arne Melchior, fortsat passer sit arbejde andetsteds i huset, og at jeg derfor bare skal meddele, at CD kan støtte forslaget.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Villy Søvnal (SF):

Det, vi er i gang med, er at give samtykke til en dansk militær indsats i forbindelse med Vestsahara.

Den historiske linje er, at det er en 32 år gammel konflikt, vi er i gang med at løse. Da Spanien i 1976 gav afkald på Vestsahara, delte Marokko og Mauretania området imellem sig, og Polisario reagerede ved sammen med frihedsbevægelsen at udråde en selvstændig stat i Vestsahara. I 1979 overtog Marokko så hele området, efter at Mauretania trak sig ud, i 1988 enedes Marokko og Polisario ved FN's mellemkomst om en fredsaftale, hvorefter områdets fremtid skulle afgøres ved en folkeafstemning, og der blev indgået våbenhvile i 1991.

Når det har taget så lang tid, skyldes det uenighed om hovedsagelig to forhold. Det ene er registreringen af de stemmeberettigede – altså hvor mange der må stemme – og det andet